

MGGP S.A.
33-100 Tarnów,
ul. Kaczkowskiego 6

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA
NA ŚRODOWISKO**
zmiany Miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
Nr 1/2003 miasta Dębica,
terenu usług publicznych miejskich
komunalnych administracji, oświaty, sportu,
mieszkalnictwa oraz komunikacji w rejonie ulic
T. Kościuszki, Kosynierów Raclawickich i
Rzecznej w Dębicy – Etap A
**Egzemplarz do wyłożenia
do publicznego wglądu**

Tarnów, kwiecień 2013 r.

Spis treści

1	Wstęp	4
1.1	Przedmiot i podstawa prawna prognozy	4
1.2	Metodyka i forma opracowania prognozy	4
2	Charakterystyka projektu zmiany mpzp i jego powiązania z innymi dokumentami	5
2.1	Zakres terytorialny projektu zmiany mpzp.....	5
2.2	Główne cele i ustalenia projektu zmiany mpzp	6
2.3	Powiązania z innymi dokumentami.....	7
3	Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	8
3.1	Położenie administracyjne	8
3.2	Położenie fizyczno-geograficzne.....	9
3.3	Zagospodarowanie terenu	9
3.4	Budowa geologiczna i rzeźba terenu	10
3.5	Warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne.....	11
3.6	Jakość powietrza atmosferycznego i warunki klimatyczne	15
3.7	Gleby	16
3.8	Zasoby przyrodnicze i poziom różnorodności biologicznej	17
3.9	Zasoby środowiska chronione na podstawie przepisów szczególnych.....	19
3.10	Walory krajobrazowe i kulturowe	20
3.11	Hałas, wibracje i promieniowanie elektromagnetyczne.....	20
4	Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	21
5	Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji zmiany mpzp	22
6	Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia o ochronie przyrody	22
7	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia analizowanego projektu zmiany mpzp	22
8	Potencjalne znaczące oddziaływania na środowisko będące skutkiem realizacji ustaleń zmiany mpzp	25
8.1	Powierzchnia ziemi, gleby i surowce mineralne.....	25
8.2	Jakość powietrza atmosferycznego i warunki klimatyczne	26
8.3	Wody powierzchniowe i podziemne	26
8.4	Zasoby przyrodnicze i poziom różnorodności biologicznej	26
8.5	Krajobraz	28
8.6	Hałas, wibracje i promieniowanie elektromagnetyczne.....	28
8.7	Zdrowie i warunki życia ludzi	28
8.8	Ryzyko wystąpienia poważnych awarii	28
8.9	Zabytki i dobra materialne.....	29
8.10	Oddziaływanie transgraniczne	29
8.11	Diagnoza relacji pomiędzy skutkami ustaleń zmiany mpzp a stanem poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego.....	29
9	Propozycje innych niż w projekcie zmiany mpzp rozwiązań alternatywnych a także zapobiegających, ograniczających lub kompensujących negatywne oddziaływania na środowisko	32

Prognoza oddziaływania na środowisko
zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica

10	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu zmiany MPZP oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	32
11	Streszczenie i podsumowanie w języku niespecjalistycznym	33
12	Wykaz materiałów źródłowych.....	35

1 Wstęp

1.1 Przedmiot i podstawa prawna prognozy

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko są ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica.

Opracowanie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z uchwały Rady Miejskiej w Dębicy Nr XII/152/07 z dnia 29 października 2007 r. w sprawie przystąpienia do zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica, terenu usług publicznych miejskich komunalnych administracji, oświaty, sportu, mieszkalnictwa oraz komunikacji w rejonie ulic T. Kościuszki, Kosynierów Raclawickich i Rzecznej w Dębicy”.

Prognoza obejmuje ocenę najbardziej prawdopodobnych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska, jakie mogą być skutkiem dyspozycji przestrzennych zawartych w ustaleniach analizowanego projektu zmiany mpzp. Prognoza opracowywana jest równocześnie z projektem zmiany planu w celu próby wskazania najkorzystniejszych rozwiązań dla funkcjonowania środowiska oraz eliminacji tych zapisów, które mogłyby wywołać negatywne skutki dla przyrody, a zwłaszcza zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców. Celem prognozy jest również pełna informacja dla podmiotów planu, tj. wnioskodawców, społeczności lokalnej i samorządów o skutkach przyjętej polityki przestrzennej dla środowiska przyrodniczego.

W oparciu o art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.) wystąpiono o uzgodnienie zakresu oraz stopnia szczegółowości niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, uzyskując pozytywne uzgodnienia zawarte w pismach:

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie – pismo znak: RDOŚ-18-WOO-7048-3-38/09/ap z dnia 29 stycznia 2009 r.;

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dębicy – pismo znak: PSNZ.4612-1-1/09 z dnia 22 stycznia 2009 r.

1.2 Metodyka i forma opracowania prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona równoległe z pracami związanymi z projektem zmiany mpzp, w celu umożliwienia ewentualnych korekt w tym projekcie. Zakres tematyczny i problemowy opracowania, dostosowany został do uwarunkowań środowiskowych. Analizowane były materiały kartograficzne, planistyczne, inwentaryzacyjne, projektowe, studialne, dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczne,

rejestry zabytków i ewidencje dóbr kultury, plan gospodarki odpadami i program ochrony środowiska, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz opracowanie ekofizjograficzne.

Rozeznano i scharakteryzowano ukształtowanie terenu i budowę geologiczną, warunki gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, warunki klimatyczne, gleby, faunę i florę, obszary prawnie chronione oraz stan jakości poszczególnych komponentów środowiskowych i stopień ich degradacji. Powyższe komponenty poddano ocenie pod kątem ewentualnych zmian wynikających z przyjętych rozwiązań zagospodarowania poszczególnych terenów w projekcie zmiany mpzp przy zastosowaniu analiz porównawczych i powiązań przyczynowo – skutkowych. Zaproponowano działania i przedsięwzięcia zmierzające do ograniczenia negatywnego wpływu proponowanych rozwiązań planistycznych na środowisko przyrodnicze.

Oceny i analizy, w dużym stopniu uwarunkowane były jakością i skalą materiałów źródłowych oraz danymi udostępnianymi przez stosowne instytucje.

Prognoza oddziaływania na środowisko składa się z tekstu ilustrowanego fotografiami oraz części kartograficznej. Przy opracowaniu poszczególnych zagadnień środowiska przyjęto ustawowe definicje podstawowych pojęć podane w przepisach odrębnych.

2 Charakterystyka projektu zmiany mpzp i jego powiązania z innymi dokumentami

2.1 Zakres terytorialny projektu zmiany mpzp

Zakres terytorialny zmiany planu przedstawiony został na Rys. 1

Prognoza oddziaływania na środowisko
zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica

Rys. 1 Lokalizacja terenów, objętych zmianą planu

2.2 Główne cele i ustalenia projektu zmiany mpzp

Główną ideą zmiany projektu zmiany mpzp była potrzeba skorygowania zapisów mpzp na podstawie wniosków właścicieli nieruchomości, wynikających z ich zamierzeń inwestycyjnych.

Główne ustalenia zmiany mpzp polegają na:

- zmianie przeznaczenia i oznaczenia terenu 18Zpu, na tereny 11MW i 1KDw,
- zmianie przeznaczenia i oznaczenia części terenu KLm na teren 18U,
- zmianie przeznaczenia i oznaczenia terenów 10Uks, 11Up,r,h,ks i Kx na teren 10MW;

2.3 Powiązania z innymi dokumentami

➤ **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Dębica:**

Teren, będący przedmiotem zmiany mpzp, nie leży w obrębie wyznaczonych w Studium ciągów i korytarzy ekologicznych a zapisy przedmiotowej zmiany mpzp nie spowodują naruszenia istniejącego systemu powiązań przyrodniczych.

➤ **Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica, terenu usług publicznych miejskich komunalnych administracji, oświaty, sportu, mieszkalnictwa oraz komunikacji w rejonie ulic T. Kościuszki, Kosynierów Raclawickich i Rzecznej w Dębicy:**

Obszar opracowania charakteryzuje się następującymi uwarunkowaniami, mającymi wpływ na jego możliwe zagospodarowanie:

- obszar nie jest objęty obszarowymi formami ochrony przyrody na podstawie ustawy o ochronie przyrody, jak również w obrębie obszaru opracowania brak jest obiektów objętych ochroną w formie pomnika przyrody,
- teren nr 3 w obecnym stanie nie pełni właściwie swoich funkcji. Nieuporządkowanie terenu, w tym funkcjonujące w jego obrębie „dzikie wysypiska śmieci”, nie tylko wpływają ujemnie na walory estetyczne obszaru, ale również powodują zagrożenie dla środowiska,
- tereny nr 1 i 2 są w znaczącym stopniu przekształcone i cechują się znikomą wartością przyrodniczą,
- obszar leży w obrębie wyznaczonej w suikzp strefy ochronnej GZWP Nr 425 - mimo braku formalnego wyznaczenia obszaru ochronnego zbiornika, ze względu na jego znaczenie dla zapewnienia zasobów wody pitnej dla ludności, należy go uwzględniać w dokumentach planistycznych.

Przy formułowaniu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego obszaru, dla ochrony środowiska przyrodniczego i kształtowania zabudowy w sposób zrównoważony, należy uwzględnić poniższe wytyczne:

- w maksymalnym możliwym stopniu należy zachować istniejącą zieleń wysoką oraz określić odpowiednio wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej (min 60 %),
- wycinkę drzew ograniczyć do niezbędnego minimum, ograniczając się w miarę możliwości do osobników, które zostaną zakwalifikowane do wycinki z uwagi na ich złą kondycję, mogącą powodować zagrożenie dla ludzi i mienia,

- prace ziemne w sąsiedztwie drzew nie przeznaczonych do wycinki, prowadzić należy z zastosowaniem środków chroniących je przed uszkodzeniami,
- nową zabudowę należy lokalizować w maksymalnym stopniu wykorzystując miejsca wolne od zadrzewień,
- nową zabudowę oraz przebudowę i rozbudowę istniejącej, realizować w nawiązaniu do otaczającej zabudowy.

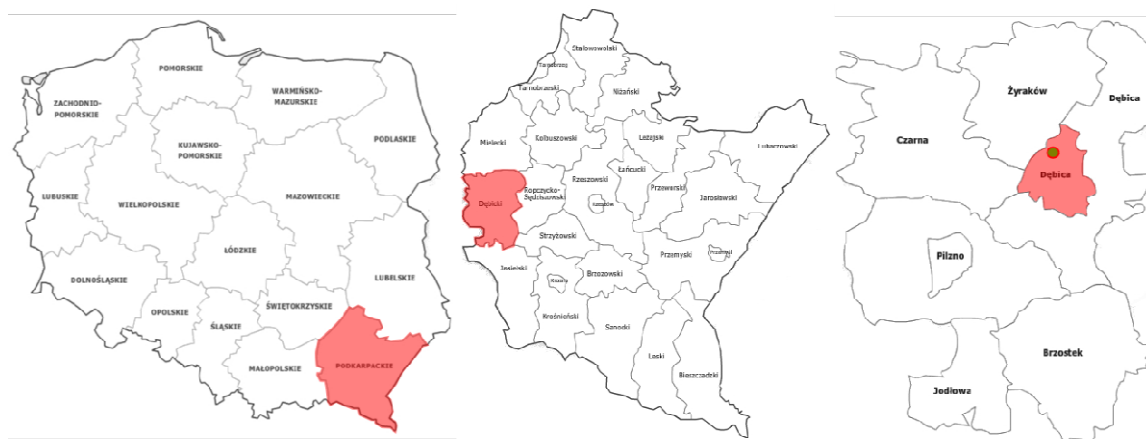
➤ **Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego:**

Zmiany przeznaczenia terenów zaproponowane w projekcie zmiany mpzp są zgodne z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego w zakresie dotyczącym ponadlokalnych elementów i form zagospodarowania. Na terenie zmiany mpzp nie przewiduje się zadań i zamierzeń ponadlokalnych z zakresu infrastruktury społeczno – gospodarczej, nie projektuje się obszarów ochrony przyrody oraz stref ochrony zabytków o znaczeniu ponadlokalnym. Nie przewiduje się również zmian w obecnym układzie infrastruktury technicznej i komunikacji o znaczeniu ponadlokalnym.

3 Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

3.1 Położenie administracyjne

Analizowany obszar, położony jest w województwie podkarpackim, powiecie dębickim, w północnej części miasta Dębica.

Rys. 2 Położenie administracyjne analizowanego obszaru
źródło: www.administracja.mac.gov.pl

3.2 Położenie fizyczno-geograficzne

Na podstawie najszerzej stosowanej fizycznogeograficznej klasyfikacji dziesiątej, opracowanej przez J. Kondrackiego (2009), rejon opracowania leży w obrębie:

Prowincja

Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem
z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51)

Podprowincja

Podkarpacie Północne (512)

Makroregion

Kotlina Sandomierska (512.4)

Mezoregion

Dolina Dolnej Wisłoki (512.44)

3.3 Zagospodarowanie terenu

Opracowanie dotyczy trzech terenów położonych przy ul. Kościuszki w Dębicy, w obrębie dawnych koszar wojskowych z XIX w.

Teren nr 1 stanowi obecnie plac pokryty darnią a częściowo utwardzony i pozbawiony jest obecnie zabudowy. W obrębie terenu nr 2 znajduje się istniejąca zabudowa. W terenie nr 3 głównym elementem jest drzewostan w wieku 15-130 lat w różnorodnym stanie zdrowotnym i sanitarnym. Ponadto po stronie zachodniej parku znajdują się zabudowania Miejskiego Ośrodka pomocy Społecznej oraz Zakładu Usług Miejskich Sp.z.o.o, w tym także przytulisko dla zwierząt.

Teren byłego parku w obecnym stanie jest nieuporządkowany a w jego obrębie spotkać można odpady budowlane oraz odpady z utrzymania terenów zielonych.

Rys. 3 Widok na zachodnią granicę obszaru nr 1

Rys. 4 Ulica będąca północną granicą terenu nr 2

Rys. 5 Zagospodarowanie terenu nr 3 - w tle budynki
ZUM Sp. z o.o.

Rys. 6 Zagospodarowanie terenu nr 3 – w tle budynki
sąsiadującego od północy przedszkola

3.4 Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Pod względem geologicznym obszar opracowania położony jest w obrębie Zapadliska Przedkarpackiego – niecki tektonicznej wypełnionej trzeciorzędowymi utworami morskimi miocenu w postaci iłów i mułowców z wkładkami piasków, mułków i piaskowców, na których zalegają utwory czwartorzędowe. Utwory czwartorzędowe reprezentowane są głównie przez osady aluwialne oraz lokalnie występujących piasków i glin zlodowacenia południowopolskiego, niekiedy pokrytych warstwą lessów¹.

Osady wypełniające zapadlisko, spoczywają na podłożu mezozoicznym i paleozoicznym i charakteryzują się zmienną miąższością, od około 100 m w północnej, brzeżnej części zapadliska do 3000 m w strefie przykarpackiej.

¹ tamże

Terazę nadzalewową na której położony jest obszar opracowania, budują głównie plejstoceńskie utwory aluwialne w postaci piasków gliniastych przewarstwionych glinami pylastymi z domieszką części organicznych pod którymi zalegają piaski i żwiry.

W granicach obszaru opracowania brak jest udokumentowanych złóż kopalin.

Budowa geologiczna wywarła znaczący wpływ na procesy morfodynamiczne warunkując ewolucję rzeźby powierzchni ziemi.

W obrębie Kotliny Sandomierskiej dominuje rzeźba akumulacyjna, ukształtowana przez rumowiska skalne nakładających się zalewów Wisły oraz jej karpackich dopływów.

Część miasta, w obrębie której znajduje się obszar opracowania, położona jest w obrębie prawobrzeżnej terasy rzeki Wisłoki, wyniesionej 10-20 m ponad średni stan wody w rzece. Jest to płaski teren o nachyleniu 0-2%.

Obszar opracowania jest przekształcony w istotnym stopniu z uwagi na jego położenie w obrębie zabudowy miejskiej.

3.5 Warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne

Cały obszar opracowania leży w zlewni Wisłoki – rzeki II rzędu, będącej dużym prawobrzeżnym dopływem Wisły.

Wisłoka, o całkowitej długości 163,6 km i powierzchni zlewni 4110 km² wypływa z północnych stoków Beskidu Niskiego i uchodzi do Wisły w okolicach Połańca.

Analizowany obszar leży w obrębie Scalonej Części Wód Powierzchniowych nr GW0610. Zidentyfikowane problemy gospodarki wodnej w obrębie SCWP to: niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych, zaśmiecenie koryt rzek i potoków, zaburzenia ciągłości biologicznej rzek i potoków, Zmiana naturalnych warunków hydromorfologicznych wód powierzchniowych poprzez zabudowę hydrotechniczną i regulację rzek i potoków, utrata naturalnej retencji zlewni, zagrożenie ekosystemów od wód zależnych, ochrona przed powodzią i przeciwdziałanie skutkom suszy.

Obszar opracowania leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, wyznaczonymi w I etapie studium ochrony przeciwpowodziowej w zlewni Wisłoki - aktualizacja w granicach województwa podkarpackiego - "Określenie zagrożenia powodziowego w zlewni Wisłoki".

Wody Wisłoki badane są w ramach sieci regionalnej monitoringu rzek, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie. W 2011 roku przebadano wody Jednolitej Części Wód Powierzchniowych nr PLRW200019218771 „Wisłoka od Potoku Chotowskiego do Rzeki” pod względem przydatności do spożycia przez ludzi w punkcie pomiarowym w Podgrodziu, poniżej analizowanego obszaru. Zostały zaliczone do

wód kategorii A3. Oznacza to wody wymagające wysokosprawnego uzdatniania fizycznego i chemicznego, w szczególności utleniania, koagulacji, flokulacji, dekantacji, filtracji, adsorpcji na węglu aktywnym oraz dezynfekcji. Wskaźnikiem decydującym o niskiej ocenie była liczba bakterii grupy coli oraz liczba bakterii grupy coli typu kałowego.

Stan wód Jednolitej Części Wód Powierzchniowych nr PLRW200015218719 „Wisłoka od Ropy do Potoku Chotowskiego”, badanych w punkcie pomiarowym w Pilźnie, został w 2011 r. zaklasyfikowany jako umiarkowany.

Brak uporządkowanej gospodarki wodno-ściekowej w obrębie całej zlewni Wisłoki jest główną przyczyną problemów z dotrzymaniem jakości wód.

Miasto Dębica zasilane jest w wodę pitną przez pobór wód powierzchniowych z ujęcia brzegowego zlokalizowanego na Wisłoce

Sieć wodociągową stanowią²:

- stacja uzdatniania wody o wydajności 15 050 m³/h,
- sieć wodociągowa z przyłączami o łącznej długości prawie 200 km,
- sieć kanalizacyjna w systemie rozdzielczym o łącznej długości ok. 150 km,
- centralna hydrofornia ze zbiornikami wyrównawczymi o pojemności 2,1 tys. m³,
- oczyszczalnia ścieków o przepustowości 21 tys. m³/d,
- przepompownie ścieków.

W opracowaniu Państwowego Instytutu Geologicznego³ zwraca się uwagę na konieczność zapewnienia alternatywnego źródła zaopatrzenia miasta w wodę z uwagi na fakt iż pobór wody bezpośrednio z rzeki Wisłoki może stanowić zagrożenie dla zaopatrzenia mieszkańców w przypadku wystąpienia silnego zanieczyszczenia wód.

W opracowaniu wytypowano perspektywiczne obszary poboru wód podziemnych w okolicy miejscowości Brzeźnica i Straszęcin.

Poza ujęciem komunalnym w obrębie miasta funkcjonują również ujęcia wód podziemnych na potrzeby poszczególnych zakładów przemysłowych.

Ścieki komunalne są odprowadzane siecią kanalizacji sanitarnej do miejskiej oczyszczalni ścieków, skąd są odprowadzane do rzeki Wisłoki w km 54+300. Siecią kanalizacyjną oraz oczyszczalnią ścieków podobnie jak ujęciem wody administrują Wodociągi Dębickie Sp. z o.o. w Dębicy.

² „Wody podziemne miast Polski - miasta powyżej 50 000 mieszkańców”, red. Zbigniew Nowicki, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2009

³ tamże

Obszar objęty opracowaniem leży w regionie wodnym Górnej Wisły, w subregionie zapadliska przedkarpackiego. Według regionalizacji hydrogeologicznej Paczkowskiego (1995) zaliczany jest on do regionu XIII przedkarpackiego.

Według obowiązującego obecnie podziału, obszar opracowania należy do Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 139. Jej skrócona charakterystyka zawarta jest w poniższej tabeli.

Charakterystyka Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 139	
typ warstwy wodonośnej	porowata podziemna warstwa wodonośna krzemionkowa
stratygrafia	czwartorzęd, trzeciorzęd
litologia	piaski, żwiry, piaskowce
średni współczynnik filtracji	3×10^{-3} - 1×10^{-4} m/s 1×10^{-5} - 1×10^{-5} m/s
średnia miąższość utworów	<10 m 10-20 m >40 m
Ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych	niezagrożona
Istotne problemy	Niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych
Stan chemiczny i ilościowy w 2010	dobry

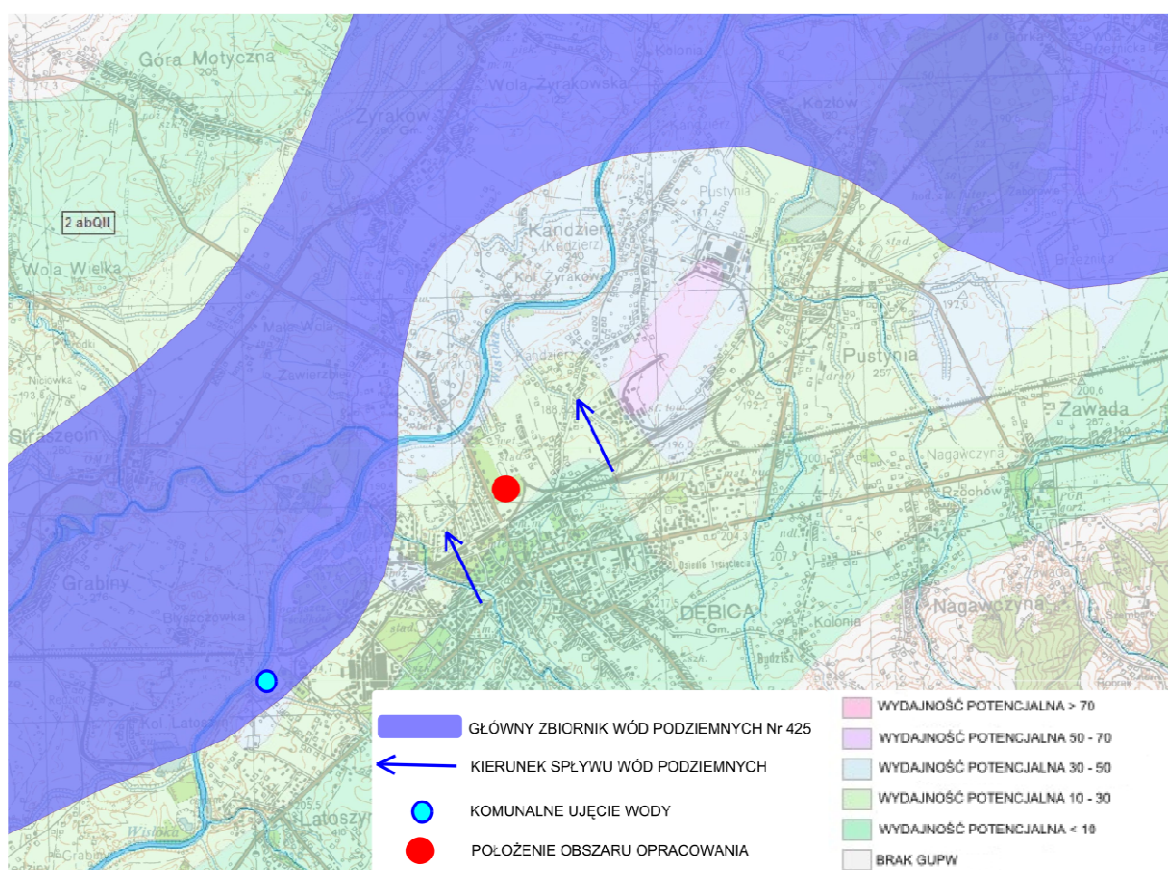
Źródło: <http://www.krakow.rzgw.gov.pl/>

Podstawowe znaczenie na terenie zapadliska przedkarpackiego odgrywają utwory czwartorzędowe, stanowiące główne źródło zaopatrzenia ludności i przemysłu w wodę. Poziom wód czwartorzędowych występuje zarówno w utworach żwirowo-piaszczystych teras i stożków wypełniających doliny rzeczne, jak i w gliniasto-piaszczystych pokrywach akumulacyjnych, zalegających na wysoczyznach. Osady wypełniające doliny rzeczne stanowią poziom wodonośny pozostający w więzi hydraulicznej z wodami powierzchniowymi. Na wysoczyznach wody występują w plejstoceniowych pokrywach piaszczysto-gliniastych, a na przedpolu Karpat również w pokrywach lessowych. Retencji wód sprzyja występowanie nieprzepuszczalnych łańcuchów mioceńskich poniżej utworów czwartorzędowych. Wody piętra czwartorzędowego należą do wód słodkich o mineralizacji 150–400 mg/dm³ i reprezentują według klasyfikacji Szczukariewa-Prikłóńskiego typy HCO₃–Ca, rzadziej HCO₃–Ca–Mg. Czwartorzędowe utwory aluwialne są źródłem podwyższonych stężeń żelaza i manganu w wodach podziemnych.

Najbliżej położony punkt monitoringu wód podziemnych w obrębie JCWPd Nr 139 w 2010 r. znajdował się w Żyrakowie, około 3 km na północ od obszaru opracowania. Jakość wód podziemnych określono jako złą (klasa V). Parametrami wpływającymi na niską ocenę jakości wód była zbyt wysoka zawartość żelaza a przede wszystkim ogólny węgiel organiczny (TOC). O ile podwyższone stężenie żelaza uważa się za zanieczyszczenie geogeniczne, wynikające z budowy geologicznej zlewni to wysoka wartość TOC świadczy najczęściej o zanieczyszczeniu wód substancjami organicznymi. Obszar opracowania leży w granicach jednostek hydrogeologicznych 2abQII wydzielonych w arkuszu „Dębica” mapy hydrogeologicznej Polski, w obrębie których wydajność potencjalna waha się od poniżej 10 w części południowej obszaru do 30 m³/h w części centralnej i północnej.

Słabe parametry hydrogeologiczne i wysoka mineralizacja wód w trzeciorzędowych utworach (w tym wysoka zawartość żelaza) sprawiają, że poziom ten jest trudny do eksploatacji z powodów technologiczno-ekonomicznych. Starsze niż trzeciorzędowe poziomy wodonośne są wykorzystywane w znikomym stopniu.

Na północ od obszaru opracowania znajduje się południowo-zachodni fragment Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 425 Dębica-Stalowa Wola-Rzeszów. Dokumentacja zbiornika została przyjęta i zatwierdzona przez Ministra Środowiska. W dalszym ciągu trwają prace nad opracowaniem materiałów do wydania aktu prawa miejscowego przez dyrektora RZGW.

Rys. 7 Położenie obszaru opracowania w stosunku do GZWP

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z www.psh.gov.pl

Odporność wód podziemnych na degradację zależy przede wszystkim od stopnia ich izolowania od powierzchni i kontaktu z wodami rzek. Zanieczyszczenia wód podziemnych są znacznie trudniejsze do neutralizacji, która następuje głównie poprzez długotrwałe procesy infiltracji.

3.6 Jakość powietrza atmosferycznego i warunki klimatyczne

Wg raportu *Roczna ocena jakości powietrza w województwie podkarpackim, raport za rok 2011 roku*, sporządzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie, strefa podkarpacka, w której znajduje się obszar opracowania, została zakwalifikowana pod względem zanieczyszczenia powietrza dwutlenkiem siarki, dwutlenkiem azotu, tlenkiem węgla, benzenem i ozonem do klasy A zarówno ze względu na ochronę zdrowia jak i ochronę roślin. Oznacza to, że poziomy stężenie poszczególnych zanieczyszczeń są poniżej wartości dopuszczalnych. Przekroczenie standardów imisyjnych dla benzo(a)pirenu i pyłu zawieszzonego PM10 i PM2.5 było podstawą do zakwalifikowania strefy do klasy C.

Główne źródła zanieczyszczenia powietrza w obrębie miasta Dębica to przede wszystkim zakłady produkcyjne, indywidualne i zbiorcze instalacje ogrzewania budynków a także transport.

Udział indywidualnych i zbiorczych instalacji ogrzewania w kształtowaniu jakości powietrza zaznacza się najsilniej w okresie zimowym, kiedy następuje wzrost mierzonych w powietrzu stężeń SO₂ oraz pyłów zawieszonych PM₁₀ i PM_{2.5}.

Według klasyfikacji klimatu Polski, północna część miasta, rejon lokalizacji obszaru będącego przedmiotem badań, leży w regionie Kotliny Sandomierskiej. Jest to region zaliczany do najcieplejszych terenów w Polsce, umiarkowanie wilgotny, ze średnią temperaturą roku powyżej 8°C i długim okresem wegetacyjnym (210-220 dni). Średnie roczne sumy opadów kształtują się na poziomie 600 - 700 mm, prędkości wiatrów z reguły wahają się w granicach od 2,5 do 3,4 m/s. Na terenie tym dominują wiatry z południa (15%) i zachodu (14%), głównie w jesieni i zimie, powodując odwilże i szybsze znikanie pokrywy śnieżnej.

Obszar opracowania leży w terenach niekorzystnych pod względem klimatycznym, do jakich zalicza się tereny den dolinnych o krótkim okresie bezprzymrozkowym, o dużych wahań temperatury i wilgotności powietrza w ciągu doby, położonych w zasięgu inwersji temperatury, stanowiących często zastoisko zimnego powietrza⁴. Naturalne warunki klimatyczne, wynikające z ukształtowania terenu oraz szaty roślinnej zostały w zdecydowanym stopniu zmodyfikowane poprzez antropogeniczne przekształcenia terenu takie jak realizacja zabudowy oraz pokrycie terenu nawierzchniami nieprzepuszczalnymi. Można przewidywać, że wraz z rozwojem nowej zabudowy, lokalne warunki klimatyczne mogą ulegać pewnym modyfikacjom.

3.7 Gleby

Budowa geologiczna, rzeźba terenu, warunki gruntowo-wodne, roślinność, klimat (topoklimat) i działalność gospodarcza człowieka, warunkują genetyczne zróżnicowanie gleb. W obrębie doliny Wisłoki dominują mady utworzone na utworach lżejszych, pylastych i gliniastych. Gleby te odznaczają się dobrą strukturą i korzystnymi warunkami wodnymi.

Badania przeprowadzone przez Okręgową Stację Chemiczno- Rolniczą w Rzeszowie w latach 2009-2010 wykazały, że na terenie województwa podkarpackiego przeważają gleby zakwaszone (64%) w tym o odczynie bardzo kwaśnym - 31%, kwaśnym

⁴ Atlas województwa tarnowskiego, pod red. M. Klimaszewskiego, Kraków 1988

- 33%, lekko kwaśnym - 21%, obojętnym - 11% i zasadowym - 4%. W przypadku powiatu dębickiego odczyn bardzo kwaśny i kwaśny wykazuje w sumie 69 % gleb.

Jest to zjawisko niekorzystne, bowiem odczyn kwaśny hamuje pobieranie przyswajalnych składników gleby, ograniczając jej produktywność. Powoduje to konieczność wapnowania gleb dla poprawy właściwości fizyko-chemicznych i warunków biologicznych.

Obszar opracowania jest w znaczącym stopniu zainwestowany i pokryty nawierzchniami nieprzepuszczalnymi. Położenie w obrębie zabudowy miejskiej i w sąsiedztwie dróg powoduje, że gleby narażone są na zwiększoną ilość zanieczyszczeń w nich deponowanych.

Zawartość zanieczyszczeń w glebach przyległych do tras komunikacyjnych i parkingów jest uzależniona głównie od natężenia ruchu, odległości od jezdni, ukształtowania terenu oraz rodzaju jego użytkowania.

3.8 Zasoby przyrodnicze i poziom różnorodności biologicznej

Według regionalizacji Matuszkiewicza (2009) pod względem geobotanicznym obszar opracowania leży w Dziale Wyżyn Południowopolskich, Krainie Kotliny Sandomierskiej, Okręgu Niepołomicko-Tarnowskim, Podokręgu Doliny Dolnej Wisłoki.

Potencjalna roślinność naturalna to przede wszystkim grąd subkontynentalny, odmiana małopolska, forma wyżynna, seria uboga oraz zbiorowiska łąkowe w dolinach cieków takie jak nadrzeczny łąg jesionowo-wiązowy (*Ficario-Ulmetum typicum*).

W rzeczywistości na terenach silnie przekształconych przez człowieka, w obrębie zabudowy miejskiej, dominuje zieleń urządzonej oraz roślinność synantropijna.

Zbiorowiska synantropijne powstają wyłącznie w miejscach, na których człowiek zniszczył uprzednio naturalną szatę roślinną. Nie napotykając konkurencji ze strony zbiorowisk rodzimych, roślinność synantropijna ma charakter stadiów inicjalnych, obfitując w gatunki łatwo rozprzestrzeniające się i ulegające innym w walce o miejsce. W znacznej części są to gatunki obce naszej flory. Wiele z nich odznacza się obfitą produkcją nasion, dużą łatwością obsiewu i bardzo szybkim rozwojem, na skutek czego mogą w krótkim czasie opanować znaczne przestrzenie. Z drugiej strony rośliny te, mniej odporne w naszych warunkach klimatycznych, bardzo łatwo ustępują, trwalszym gatunkom rodzimym. Dlatego zbiorowiska synantropijne utrzymują się dłużej tylko przy nieprzerwanej ingerencji człowieka.

Miasto Dębica nie posiada inwentaryzacji przyrodniczej. Wymienione poniżej gatunki flory i fauny zostały określone na podstawie dostępnych materiałów archiwalnych oraz wizji w terenie.

Zadrzewienia i zakrzewienia zieleni urządzonej budują głównie: kasztanowiec biały (*Aesculus hippocastanum*), dąb szypułkowy (*Quercus robur*), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*), klon jawor (*Acer pseudoplatanus*), buk zwyczajny (*Fagus sylvatica*), modrzew europejski (*Larix decidua*), grab zwyczajny (*Carpinus betulus*), brzoza brodawkowata (*Betula pendula*).

W 2011 r. została wykonana ekspertyza dendrologiczna drzewostanu w obrębie działek ewidencyjnych 481/57, 481/59, 481/80 i 481/81, które obejmują teren nr 3.

Konkluzja ekspertyzy została wyrażona następująco:

„Drzewa na tych działkach są w średnim stanie technicznym i sanitarnym. Posiadają duży procent uszkodzeń mechanicznych, zgnilizn i obumarłych konarów. Znaczna część kwalifikuje się do usunięcia w ramach cięć sanitarnych.

Na terenie objętym inwentaryzacją nie występują ptaki objęte ochroną strefową. Nie ma również drzew objętych ochroną pomnikową, a te, które rosną nie spełniają kryteriów drzew pomnikowych (pierśnica graniczna, zły stan zdrowotny).

Opisywane drzewa znajdują się na terenie byłej jednostki wojskowej. Istnieje poważne podejrzenie, że pnie mogą posiadać wiele odłamków po pociskach, które w znacznym stopniu pogarszają ich stan, jednocześnie nie zawsze dając objawy uszkodzeń na zewnątrz. To wszystko może powodować dalsze pogarszanie się stanu zdrowotnego tych drzew i ich zamieranie⁵.”

Z zestawienia załączonego do powyższej analizy wynika, że ponad 60 % drzewostanu stanowią drzewa: martwe, z oznakami zgnilizny i rozkładu drewna a ponadto uszkodzone przez choroby grzybowe i zamierające. Prawie 40 % drzew zakwalifikowano jako osobniki bez uszkodzeń.

Ornitofauna obszaru to przede wszystkim pospolite gatunki synantropijne, spotykane w bliskości siedzib ludzkich.

Ze względu na użytkowanie i położenie terenu, świat ssaków na analizowanym obszarze nie jest zbyt bogaty.

Obszar nie posiada inwentaryzacji przyrodniczej. Wymienione gatunki określono na podstawie wizji w terenie oraz dostępnych materiałów.

⁵ Bonar L., 2011, Opracowanie określające stan drzewostanu na terenie położonym przy ulicy Ratuszowej w Dębicy – własność miasta Dębica”, Dębica

Rys. 8 Modraszka (*Cyanistes caeruleus*)
w obrębie terenu nr 3

Rys. 9 Bogatka (*Parus major*)
w obrębie terenu nr 3

Rys. 10 Buk zwyczajny (*Fagus sylvatica*)
w obrębie terenu nr 3

Rys. 11 Dąb szypułkowy (*Quercus robur*)
W obrębie terenu nr 3

Z uwagi na charakter zagospodarowania, obszar odznacza się zróżnicowanymi walorami przyrodniczymi. Tereny nr 1 i 2 odznaczają się bardzo niskimi walorami przyrodniczymi i poziomem bioróżnorodności a zasoby przyrodnicze ograniczają się praktycznie do istniejącej zieleni wysokiej. W przypadku terenu nr 3 walory te są nieco wyższe z uwagi na większą powierzchnię istniejącego starodrzewu, który stanowi siedlisko zwierząt.

3.9 Zasoby środowiska chronione na podstawie przepisów szczególnych

Obszar opracowania nie jest objęty żadną z obszarowych form ochrony przyrody, ustanawianych zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (j.t. Dz. U. 2009 nr 151 poz. 1220 z późn. zm.)

W obrębie obszaru spotkać można gatunki zwierząt objęte ochroną zgodnie z rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2011 nr 237, poz. 1419).

Występowanie chronionych gatunków roślin, zwierząt, a także siedlisk takich gatunków, nawet jeśli nie są formalnie objęte powierzchniowymi formami ochrony przyrody, powinno być uwzględniane podczas prac planistycznych zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Najbliżej położony obszar, chroniony na podstawie ustawy o ochronie przyrody to obszar sieci Natura 2000 PLH180053 „Dolna Wisłoka z dopływami”, leżący w odległości około 900 m na północny-zachód.

Obszar leży w obrębie wyznaczonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej GZWP Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”. W trakcie sporządzania niniejszego opracowania trwała procedura zatwierdzania dokumentacji GZWP Nr 425. Jej ostatecznym efektem będzie ustanowienie obszaru ochronnego zbiornika w drodze aktu prawa miejscowego przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

3.10 Walory krajobrazowe i kulturowe

Obszar opracowania leży w obrębie dawnych austriackich koszar z lat 80-tych XIX w. Obecnie budynki w obrębie obszaru pełnią różnorodne funkcje. Obiekty koszarowe wraz z zielenią występującą w ich obrębie znajdują się w ewidencji zabytków.

3.11 Hałas, wibracje i promieniowanie elektromagnetyczne

Działalność człowieka powoduje istotne zmiany w tzw. klimacie akustycznym. Jako hałas według przepisów rozumiemy każdy dźwięk, który w danych warunkach jest określany jako szkodliwy, uciążliwy lub przeszkadzający, niezależnie od jego parametrów fizycznych. Podstawą prawną działań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem stanowi ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska, art. 112 stwierdza: *„Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:*

- 1) utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie;*
- 2) zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.”*

Należy pamiętać, iż prawo ochrony środowiska traktuje hałas jako jedno z zanieczyszczeń środowiska i w związku z tym, poddaje go takim samym zasadom i obowiązkom jak w przypadku innych zanieczyszczeń. Bardzo często problem hałasu jest bagatelizowany, a jednocześnie badania naukowe wykazują że dla przeciętnego człowieka hałas jest kilkakrotnie bardziej dokuczliwy niż np. zanieczyszczenie powietrza.

Realizacja ustaleń analizowanej zmiany mpzp nie spowoduje istotnej zmiany klimatu akustycznego poza okresem realizacji inwestycji. Również pośrednie skutki realizacji ustaleń zmiany planu w postaci likwidacji części zieleni wysokiej w obrębie terenu nr 3 nie wpłyną istotnie na wzrost oddziaływania hałasu z terenu kolejowego na południe od terenu nr 3 z uwagi na fakt, iż roślinność w postaci drzew o luźnym rozmieszczeniu w przestrzeni, jak to ma miejsce w obrębie tego terenu, oddziałuje głównie na psychologiczny efekt postrzegania źródła hałasu jako mniej uciążliwego a mniej na rzeczywiste obniżenie poziomu tegoż hałasu.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007 Nr 120 poz. 826 z późn. zm.).

Badania poziomów pól elektroenergetycznych w województwie prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie (WIOŚ). Wg danych za 2011 rok, na terenie województwa podkarpackiego nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego⁶. Wartości dopuszczalne poziomów pól elektromagnetycznych reguluje rozporządzenie ministra środowiska z 2003 roku⁷.

Na podstawie badań WIOŚ w Rzeszowie należy stwierdzić, że najpowszechniej występującymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego, których udział rośnie najszybciej są stacje bazowe telefonii komórkowej. Jednocześnie należy zaznaczyć, że poziomy pól elektromagnetycznych wokół stacji bazowych osiągały wartości znacznie niższe od dopuszczalnych. W najbliższej okolicy brak jest znaczących źródeł promieniowania elektromagnetycznego. Najbliższe stacje bazowe telefonii komórkowej znajdują się około 500 m na wschód od analizowanego obszaru.

4 Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania skutków realizacji analizowanej zmiany mpzp na środowisko.

Stan środowiska na obszarze zmiany mpzp opisany został w rozdziale 3 niniejszej prognozy.

⁶ Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2011 roku, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Rzeszów 2012

⁷ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 Nr 192 poz. 1883).

5 Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji zmiany mpzp

W przypadku terenów nr 1 i 2, zainwestowanych w znaczącym stopniu i charakteryzujących się znikomymi wartościami przyrodniczymi, nie ma podstaw do przewidywania negatywnych zmian stanu środowiska w stosunku do stanu obecnego.

W przypadku terenu nr 3, można zakładać dalszą degradację terenu o ile nie zostaną podjęte działania, zmierzające do rewitalizacji terenu. Składowanie w jego obrębie odpadów budowlanych oraz odpadów z utrzymania zieleni miejskiej, nie sprzyja wykorzystaniu tego terenu jako miejsca rekreacji.

6 Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia o ochronie przyrody

W obrębie analizowanych terenów nie występują istotne problemy ochrony środowiska, w tym także dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia o ochronie przyrody.

7 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia analizowanego projektu zmiany mpzp

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego stanowi dokument planistyczny o znaczeniu lokalnym, jednakże zasięg oddziaływania skutków jego realizacji może wykraczać poza granice obszaru nim objętego. Przy formułowaniu ustaleń analizowanego projektu zmiany mpzp miały zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym:

Strategiczne dokumenty krajowe uwzględniają międzynarodowe konwencje i umowy ratyfikowane przez Polskę takie jak m.in.:

- Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 09.05.1992 r. wraz z Protokołem Kartageńskim o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej.
- Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1996 r.

- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r.
- Porozumienie o ochronie nietoperzy w Europie, podpisane w Londynie dnia 4 grudnia 1991 r.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. wraz z Protokołem z Kioto do Ramowej Konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu z 11 grudnia 1997 roku,
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r.
- Konwencja w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Konwencja Sztokholmska).

Cele ochrony środowiska na szczeblu wspólnotowym:

Cele polityki UE w dziedzinie środowiska naturalnego zostały określone w art. 191 ust 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w sposób następujący:

- zachowanie, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- ochrona zdrowia człowieka,
- ostrożne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.

Podstawowym dokumentem określającym cele ochrony środowiska na szczeblu Unii Europejskiej jest 6 Wspólnotowy Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego. Program ten ustanawia wspólnotowe ramy polityki ochrony środowiska na okres od lipca 2002 r. do lipca 2012 r. Stanowi on środowiskowy wymiar wspólnotowej strategii zrównoważonego rozwoju i wytycza priorytety w dziedzinie ochrony środowiska, w szczególności w takich obszarach jak:

1. zmiany klimatu;
2. przyrodę i różnorodność biologiczną;
3. zdrowie i jakość życia;
4. zasoby naturalne i odpady.

Jego realizacja ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego oraz ogólną poprawę środowiska i jakości życia. Będzie

realizowany poprzez 7 strategii tematycznych w zakresie: zrównoważonego użytkowania zasobów naturalnych, zapobiegania powstawaniu odpadów i upowszechniania recyklingu, poprawy jakości środowiska miejskiego, ograniczania emisji zanieczyszczeń, ochrony gleb, zrównoważonego użytkowania pestycydów oraz ochrony i zachowania środowiska morskiego. Jako określono w Decyzji NR 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego: *program powinien wspierać proces włączania problemów ochrony środowiska we wszystkie polityki i działania Wspólnoty zgodnie z art. 6 Traktatu w celu zmniejszenia nacisków na środowisko naturalne pochodzących z różnych źródeł.*

Cele ochrony środowiska na szczeblu krajowym:

Zgodnie z Konstytucją, Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5) a ochrona środowiska jest obowiązkiem m. in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74). Podstawowym dokumentem na szczeblu krajowym, który określa cele w zakresie ochrony środowiska jest Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009—2012 z perspektywą do roku 2016 oraz dostosowane do tej polityki strategie branżowe i plany działania.

Do **celów średniookresowych** w sferze zagospodarowania przestrzennego zaliczono: przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Powyższe cele zostały uwzględnione przy opracowaniu analizowanego projektu zmiany mpzp z uwzględnieniem zasady iż *człowiek jest nadrzędną wartością w polityce ekologicznej państwa a zdrowie społeczeństwa jako całości, komfort środowiska, w którym żyją i pracują społeczności lokalne oraz życie i zdrowie każdego obywatela są głównym, niepodważalnym kryterium w realizacji polityki ekologicznej na każdym szczeblu: w miejscu pracy i zamieszkania, na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym. Nowa polityka ekologiczna państwa ma służyć zaspokajaniu rosnących potrzeb człowieka, zarówno materialnych jak i odnoszących się do jakości otaczającego go środowiska*⁸.

⁸ II Polityka Ekologiczna Państwa, Warszawa 2000 r.

8 Potencjalne znaczące oddziaływania na środowisko będące skutkiem realizacji ustaleń zmiany mpzp

W obrębie analizowanego obszaru, należy wyróżnić 3 tereny różniące się znacząco skalą negatywnych oddziaływań na środowisko, które wynikać mogą z realizacji ustaleń zmiany mpzp. W przypadku terenu nr 2, który obecnie jest w całości zainwestowany, brak jest podstaw do prognozowania istotnych negatywnych oddziaływań na środowisko. Również w przypadku terenu nr 1, który nie odznacza się żadnymi specjalnymi walorami przyrodniczymi a ponadto przeznaczony jest w obowiązującym planie pod zabudowę usługową w tym także zabudowę usług w zakresie obsługi komunikacji, trudno mówić o zauważalnym negatywnym wpływie na środowisko wynikającym z realizacji ustaleń analizowanej zmiany mpzp. Główne negatywne oddziaływania mogą się wiązać z realizacją ustaleń zmiany mpzp w obrębie terenu nr 3 z uwagi na występujący w jego obrębie starodrzew i przeznaczenie w dotychczasowym planie pod tereny zieleni parkowej – park miejski rekreacji i wypoczynku z dopuszczeniem lokalizacji usług komercyjnych kultury handlu, małej gastronomii, przy max. zachowaniu zieleni wysokiej.

8.1 Powierzchnia ziemi, gleby i surowce mineralne

Zauważalne negatywne oddziaływania na powierzchnię ziemi, wynikające z realizacji ustaleń zmiany mpzp, z uwagi na charakter ustaleń obowiązującego mpzp, będą się ograniczać głównie do terenu nr 3. Posadowienie obiektów budowlanych spowoduje likwidację pokrywy glebowej oraz przekształcenie warstwy gruntu na głębokość oddziaływania fundamentów. Ponadto z funkcjonowaniem zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej będzie się wiązała także konieczność realizacji miejsc parkingowych co spowoduje, tak jak i realizacja drogi wewnętrznej, pokrycie terenu nawierzchnią nieprzepuszczalną.

Realizacja ustaleń zmiany mpzp spowodować może ponadto wzrost ilości odpadów, powstających na tym terenie.

Powstanie nowych obiektów budowlanych wpłynie na wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną, wodę, ciepło oraz gaz w wielkości zależnej od rodzaj inwestycji.

Zgodnie z ustaleniami ogólnymi mpzp w zakresie gospodarki odpadami, obowiązuje nakaz gromadzenia odpadów stałych komunalnych w szczelnych pojemnikach lub kontenerach z prowadzeniem segregacji i usuwaniem ich na zasadach obowiązujących w mieście.

8.2 Jakość powietrza atmosferycznego i warunki klimatyczne

Realizacja obiektów budowlanych może powodować wzrost zanieczyszczenia powietrza zależny od rodzaju wykorzystywanych nośników energii oraz modyfikację lokalnych warunków topoklimatycznych (kierunek i siła wiatru, temperatura), jednak wpływ ten będzie zanedbywalny. Realizacja zabudowy wielorodzinnej w obrębie miasta powoduje możliwość zaopatrzenia w ciepło z sieci miejskiej lub wysokosprawnych ciepłowni co może zmniejszyć negatywne oddziaływanie systemów ogrzewania na jakość powietrza.

8.3 Wody powierzchniowe i podziemne

Brak uporządkowanej gospodarki wodno-ściekowej w obrębie całej zlewni Wisłoki jest główną przyczyną problemów z dotrzymaniem jakości wód.

Realizacja ustaleń analizowanej zmiany mpzp spowodować może wzrost zapotrzebowania na wodę pitną oraz wzrost ilości odprowadzanych ścieków w przypadku powstania zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w obrębie terenów nr 1 i 3.

Zgodnie z ustaleniami ogólnymi mpzp w zakresie zaopatrzenia w wodę i gospodarki ściekowej obowiązuje nakaz odprowadzania ścieków sanitarnych do kanalizacji sanitarnej.

8.4 Zasoby przyrodnicze i poziom różnorodności biologicznej

Główną wartością przyrodniczą w obrębie analizowanego obszaru, stanowi zieleń wysoka, w tym starodrzewu parkowego w obrębie terenu nr 3. Należy zauważyć jednakże, że sposób postępowania z drzewostanem w obrębie zabudowy miejskiej musi się różnić znacząco od zasad jakie należałoby zachować w stosunku do tych samych drzew w obrębie kompleksu leśnego. O ile pozostawianie części drzew w obrębie kompleksów leśnych do naturalnego rozpadu uważane jest za dobrą praktykę, to nie jest ona możliwa do zastosowania w obrębie zieleni miejskiej, z uwagi na ochronę zdrowia i życia ludzi a także ochronę mienia. Należy zatem przypuszczać, że pomimo istotnej wartości jaką dla środowiska stanowią drzewa w zaawansowanym wieku, będą one podlegały stopniowej wycince, zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody⁹, o ile ich stan będzie zagrażał nadrzędnym wartościom jakie stanowi ochrona zdrowia i życia. Jak wynika z ekspertyzy dendrologicznej, ponad 60 % drzewostanu jest dotknięte w różnym

⁹ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (j.t. Dz.U. 2009 nr 151 poz. 1220 z późn. zm.)

stopniu różnorodnymi formami uszkodzeń lub chorób. Analizowany obszar w obrębie terenu nr 3 stanowią również istniejące zabudowania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz Zakładu Usług Miejskich Sp.z.o.o, w tym także przytulisko dla zwierząt. W powiązaniu z faktem, iż część drzew w sąsiedztwie tej zabudowy została zakwalifikowana jako zamierające lub chore, istnieje możliwość zrealizowania punktowej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej bez powodowania znaczącego negatywnego wpływu na zasoby przyrodnicze w postaci zieleni wysokiej. Z drugiej strony należy zauważyć, że pomimo często niedocenianego lecz pozytywnego wpływu drzew na warunki życia ludzi, funkcjonowanie drzew obok zabudowy może się wiązać z żądaniami ich usunięcia z uwagi na takie zjawiska jak chociażby: uszkodzenia infrastruktury spowodowane przez rozrost systemu korzeniowego, uszkodzenia mienia spowodowane upadkiem gałęzi oraz zacielenie otworów okiennych. Może to powodować presję mieszkańców na usunięcie nawet tych osobników, które znajdują się w dobrym stanie zdrowotnym. Dotyczy to przede wszystkim terenu nr 3 z uwagi na występujący w jego obrębie starodrzew i projektowane zagospodarowanie a w zdecydowanie mniejszym terenów nr 1 i 2, które z uwagi na istniejące zainwestowanie (teren nr 2) lub brak udziału zadrzewień (teren nr 1) nie będą podlegały istotnym wpływom skutków realizacji zmiany mpzp. Organem ochrony przyrody właściwym do wydania zezwolenia na ewentualną wycinkę drzew jest burmistrz miasta Dębica a w odniesieniu do nieruchomości będących własnością gminy, zadania te wykonuje starosta. Na te organy został nałożony szczególny obowiązek dbałości o ochronę walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień jak stanowi jeden z celów ochrony przyrody, wyartykułowany w ustawie.

Ustalenia zmiany mpzp wprowadzają obowiązek zachowania przynajmniej 40 % powierzchni biologicznie czynnej dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej 11MW oraz 25 % dla terenu 10MW. Stanowi to rozsądny kompromis pomiędzy koniecznością zachowania jak największej powierzchni, pokrytej naturalną roślinnością a wymogami jakie niesie za sobą konieczność realizacji zabudowy oraz konieczność pokrycia części terenu nawierzchniami szczelnymi. W przypadku terenu zabudowy usługowej, wskaźnik ten wynosi 10 % z uwagi na fakt, iż teren ten jest już zagospodarowany i w znaczącym stopniu pokryty nawierzchnią nieprzepuszczalną.

Generalnie należy zatem stwierdzić, że jest możliwa realizacja ustaleń zmiany mpzp z zachowaniem w dużym stopniu istniejącej zieleni wysokiej a ochrona tejże zieleni leży w

gestii powołanych w drodze ustawy¹⁰ organów ochrony przyrody, które winny rozstrzygać o zasadności wycinki konkretnych drzew w obrębie analizowanego terenu, nawet pomimo istnienia możliwej presji na ich usunięcie ze strony inwestora lub mieszkańców.

8.5 Krajobraz

Z uwagi na położenie analizowanych terenów w obrębie zabudowy miejskiej, w sąsiedztwie terenów kolejowych oraz funkcjonującej w niewielkiej odległości elektrociepłowni, nie przewiduje się negatywnego wpływu skutków realizacji ustaleń analizowanej zmiany mpzp na walory krajobrazowe.

8.6 Hałas, wibracje i promieniowanie elektromagnetyczne

Ustawa z dnia 7 maja 2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675) znacznie liberalizuje możliwość realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. W związku z przepisami ustawy nie można w mpzp ustanawiać zakazów uniemożliwiających lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o ile jest ona zgodna z przepisami odrębnymi. Oddziaływanie inwestycji telekomunikacyjnej na środowisko zależne będzie od jej parametrów i lokalizacji.

Realizacja zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej może skutkować wzrostem emisji hałasu i wibracji związanego ze wzmożonym ruchem pojazdów oraz pracą maszyn i urządzeń głównie w trakcie etapu realizacji inwestycji. Realizacja zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w terenach nr 1 i 3 spowoduje wzrost poziomu hałasu, jednakże nie powinien on być znaczący w stosunku do stanu obecnego.

8.7 Zdrowie i warunki życia ludzi

Nie przewiduje się istotnego wpływu realizacji ustaleń analizowanego projektu zmiany mpzp, na zdrowie i warunki życia ludzi. Teren nr 3 nie jest obecnie wykorzystywany jako park z uwagi na jego zagospodarowanie i nieuporządkowanie a także otoczenie, które wymaga rewitalizacji.

8.8 Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Według rejestru substancji niebezpiecznych, znajdujących się w zakładach zlokalizowanych na obszarze województwa podkarpackiego, sporządzonego przez

¹⁰ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (j.t. Dz.U. 2009 nr 151 poz. 1220 z późn. zm.)

Komendę Wojewódzką Straży Pożarnej w Rzeszowie, na terenie analizowanego obszaru ani w jego sąsiedztwie, nie występują zakłady o dużym bądź zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii. Najbliższe zakłady o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii to: Zakład Tworzyw Sztucznych „LERG” S.A. w Pustkowie, GAS TRADING PODKARPACIE w Dębicy, Podziemny Magazyn Gazu Ziemnego w Brzeźnicy.

Substancje i ich ilość, które znajdują się na terenie zakładu, mogą spowodować, że zakłady te zostaną zaliczone do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej określone są w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo ryzyku o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2002 Nr 58, poz. 535 z późn. zm.).

Ustalenia zmiany mpzp nie zawierają zapisów umożliwiających powstanie na analizowanym terenie zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

8.9 Zabytki i dobra materialne

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków analizowana zmiana mpzp zakłada utrzymanie ochrony obiektu ujętego w gminnej ewidencji zabytków - zieleni komponowanej oraz obowiązek zachowania historycznego składu gatunkowego drzewostanu na obiekcie wpisanym do gminnej ewidencji zabytków.

Ustalenia planu nie stworzą możliwości negatywnego oddziaływania na dobra materialne. Nie pozbawią również właścicieli gruntów sąsiednich dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, ciepłej oraz z środków łączności, dostępu do światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, dostępu do obiektów usługowych.

8.10 Oddziaływanie transgraniczne

Położenie obszaru objętego projektem zmiany mpzp oraz charakter projektowanego zainwestowania wyklucza możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

8.11 Diagnoza relacji pomiędzy skutkami ustaleń zmiany mpzp a stanem poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego

Zamieszczone poniżej zestawienia tabelaryczne ukazują relację pomiędzy skutkami ustaleń zmiany mpzp a stanem poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego. Uwzględniono w nim przewidywany wpływ na stan środowiska związany

z realizacją dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie zmiany mpzp. Analiza obejmuje oddziaływania o charakterze: bezpośrednim, pośrednim, wtórnym, skumulowanym, krótkoterminowym, średnioterminowym i długoterminowym, stałym i chwilowym oraz pozytywnym i negatywnym.

Prognoza oddziaływania na środowisko
zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica

LP	ZMIANA PRZEZNACZENIA TERENÓW		POWIERZCHNIA ZIEMI, GLEBY I SUROWCE MINERALNE				POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I WARUNKI KLIMATYCZNE				WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE				ZASOBY PRZYRODNICZE, RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA WALORY KRAJOBRAZOWE				HAŁAS I PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE				ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE									
			ODDZIAŁYWANIE	OCENA				ODDZIAŁYWANIE	OCENA				ODDZIAŁYWANIE	OCENA				ODDZIAŁYWANIE	OCENA				ODDZIAŁYWANIE	OCENA								
	BYŁO	JEST		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	+/-		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	+/-		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	+/-		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	+/-		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	+/-	B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	+/-	
1	10Uks, 11Up,r,h,ks i Kx	10MW	Z uwagi na charakter zmiany mpzp, polegający na zmianie przeznaczenia z terenu usług na teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej brak jest podstaw do przewidywania negatywnego oddziaływania skutków realizacji ustaleń zmiany mpzp na środowisko																													
2	KLM	18U	Zmniejszenie udziału powierzchni nieprzepuszczalnych	B	D	St	+	Zmiana lokalnych warunków przewietrzania terenu w przypadku realizacji obiektów budowlanych	B	D	St	-	Wzrost ilości powstających ścieków w przypadku realizacji obiektów usługowych	B	D	St	-	Wzrost powierzchni biologicznie czynnej	B	D	St	+	Emisja hałasu w trakcie realizacji nowej zabudowy	B	K	Ch	-	-	-	-	-	
			Wzrost ilości wytwarzanych odpadów	B	D	St	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	18Zpu	11MW	Wzrost udziału powierzchni nieprzepuszczalnych	B	D	St	-	Wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza	B	D	St	-	Zmiana warunków infiltracji wód, wzrost ryzyka ich zanieczyszczenia	P	D	St	-	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej	B	D	St	-	Wzrost poziomu hałasu	B	D	St	-	Możliwe negatywne oddziaływanie na starodrzew wpisany do ewidencji zabytków	B	D	St	-
			Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych	B	D	St	-	Zmiana lokalnych warunków przewietrzania terenu	B	D	St	-	Wzrost ilości powstających ścieków	B	D	St	-	Likwidacja miejsc faktycznego i potencjalnego bytowania zwierząt	B	D	St	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

OCENA ODDZIAŁYWAŃ – (B) bezpośrednie, (P) pośrednie, (W) wtórne, (SK) skumulowane, (K) krótkoterminowe, (S) średnioterminowe, (D) długoterminowe, (St) stałe, (Ch) chwilowe, (+) pozytywne, (-) negatywne

9 Propozycje innych niż w projekcie zmiany mpzp rozwiązań alternatywnych a także zapobiegających, ograniczających lub kompensujących negatywne oddziaływania na środowisko

Ze względu na charakter ustaleń analizowanego projektu zmiany mpzp w analizowanym projekcie nie przedstawiono rozwiązań alternatywnych w stosunku do wersji podlegającej ocenie.

Jednocześnie w celu zmniejszenia negatywnych skutków realizacji ustaleń analizowanej zmiany mpzp zaleca się:

- w maksymalnym możliwym stopniu należy zachować istniejącą zieleń wysoką oraz określić odpowiednio wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, szczególnie w terenie nr 3,
- wycinkę drzew ograniczyć do niezbędnego minimum, ograniczając się w miarę możliwości do osobników, które zostaną zakwalifikowane do wycinki z uwagi na ich złą kondycję, mogącą powodować zagrożenie dla ludzi i mienia,
- prace ziemne w sąsiedztwie drzew nie przeznaczonych do wycinki, prowadzić należy z zastosowaniem środków chroniących je przed uszkodzeniami,
- nową zabudowę należy lokalizować w maksymalnym stopniu wykorzystując miejsca wolne od zadrzewień,
- nową zabudowę oraz przebudowę i rozbudowę istniejącej, realizować w nawiązaniu do otaczającej zabudowy,
- wokół nowo realizowanej zabudowy aranżować tereny zieleni z udziałem rodzimych gatunków drzew i krzewów.

10 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu zmiany MPZP oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r - Prawo budowlane (t. j. Dz.U. 2010 nr 243 poz. 1623 z późn. zm.), przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, właściwy organ sprawdza zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto zgodnie z art. 36a ust 5 pkt 1 tejże ustawy, nieistotne odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę nie wymaga uzyskania decyzji o zmianie pozwolenia na budowę i jest dopuszczalne, o ile nie dotyczy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 39 ustawy prawo budowlane „w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiorę obiektu

budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków". Zgodnie z art. 54 ustawy prawo budowlane, do użytkowania obiektu budowlanego, na którego wzniesienie jest wymagane pozwolenie na budowę, można przystąpić po zawiadomieniu właściwego organu o zakończeniu budowy. Nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego, a w szczególności zgodności zagospodarowania terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz wymaganiami ochrony środowiska, zgodnie z art. 81 ust. 1 powyższej ustawy, należy do podstawowych obowiązków organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Monitoring skutków realizacji ustaleń zmiany mpzp, prowadzony będzie również w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg i dokonywanej, zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Analiza taka musi zostać opracowana co najmniej raz w czasie kadencji rady gminy.

Wpływ skutków realizacji ustaleń zmiany mpzp na środowisko, analizowany będzie ponadto w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska z uwzględnieniem ograniczeń, wynikających z poziomu jego szczegółowości.

11 Streszczenie i podsumowanie w języku niespecjalistycznym

Zmiana mpzp Nr 1/2003 Miasta Dębica, powstała na zlecenie Burmistrza Dębicy w związku z uchwałą Rady Miejskiej w Dębicy Nr XII/152/07 z dnia 29 października 2007 r. w sprawie przystąpienia do zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2003 miasta Dębica, terenu usług publicznych miejskich komunalnych administracji, oświaty, sportu, mieszkalnictwa oraz komunikacji w rejonie ulic T. Kościuszki, Kosynierów Raclawickich i Rzecznej w Dębicy”.

Niniejsza prognoza zawiera ocenę oddziaływania na środowisko przyrodnicze projektu zmiany planu i stanowi materiał do dokumentacji planistycznej.

Prawie każda ingerencja człowieka w środowisko, powodująca jego przekształcenie oraz powstanie nowych obiektów, związana jest z negatywnym oddziaływaniem na poszczególne komponenty przyrody nieożywionej i ożywionej.

Ustalenia zmiany mpzp, będącej przedmiotem niniejszej prognozy, również będą miały wpływ na środowisko a główne negatywne oddziaływania będą polegały na:

1. zwiększeniu spływu powierzchniowego i zmniejszeniu infiltracji wód opadowych do gruntu w wyniku pokrycia terenu materiałami nieprzepuszczalnymi w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej w terenie nr 1 i 3,

2. zwiększeniu ilości zużywanej wody, energii elektrycznej oraz ilości powstających odpadów, ścieków i emitowanych zanieczyszczeń powietrza w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej w terenach nr 1 i 3,
3. potencjalnej wycince drzewostanu w obrębie terenu nr 3 i likwidacji siedlisk gatunków zwierząt.

Zmniejszenie tego negatywnego oddziaływania zapewniane jest poprzez określenie wskaźnika minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, która musi zostać zachowana przy realizacji ustaleń zmiany mpzp oraz zapisy o utrzymaniu ochrony obiektu ujętego w gminnej ewidencji zabytków - zieleni komponowanej oraz zachowanie historycznego składu gatunkowego drzewostanu. Ponadto ustalenia zmiany mpzp zakazują realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem dróg, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.

Generalnie należy stwierdzić, że z uwagi na niewielkie obszary podlegające zmianie mpzp, charakter projektowanego zainwestowania a przede wszystkim brak istotnych walorów przyrodniczych terenów położonych w obrębie zabudowy miejskiej, przy zachowaniu wymogów obowiązującego prawa oraz zastosowaniu najlepszych dostępnych rozwiązań technicznych, realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie powodowała znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko.

12 Wykaz materiałów źródłowych

1. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. 2012 poz. 647).
2. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (j.t. Dz. U. 2008 nr 25 poz. 150 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (j.t. Dz. U. 2009 nr 151 poz. 1220 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (j.t. Dz. U. 2012 poz. 145).
6. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (j.t. Dz. U. 2004 nr 121 poz. 1266 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 7 maja 2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. 2010 nr 106 poz. 675).
8. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (j.t. Dz. U. 2010 nr 243 poz. 1623 z późn. zm.).
9. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2003 nr 162 poz. 1568)
10. Ustawa z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. 2005 nr 25 poz. 202 z późn. zm.).
11. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2002 nr 75 poz. 690 z późn. zm.).
12. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007 Nr 120 poz. 826 z późn. zm.).
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. 2012 poz. 1032).
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2012 poz. 1031).
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. 2012 poz. 914).
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 Nr 192 poz. 1883).

17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych (Dz. U. 2002 Nr 176, poz. 1455).
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz. U. 2002 r. Nr 204, poz. 1728).
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. 2008 r. Nr 143, poz. 896).
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. 2011 nr 257 poz. 1545).
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. 2011 nr 258 poz. 1549).
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002 Nr 165, poz. 1359).
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2011 nr 237 poz. 1419).
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2012 poz. 81).
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. z 2004 Nr 168, poz. 1765).
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2012 poz. 1041).
27. Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 poz. 463).
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r., Nr 137, poz. 984, z późn. zm.).
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych mas substancji, które mogą być odprowadzane w ściekach przemysłowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 180, poz. 1867).

30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego (Dz. U. z 2005 r., Nr 233, poz. 1988, z późn. zm.).
31. Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. 2001 nr 38 poz. 454).
32. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dębica
33. Plan gospodarki odpadami dla powiatu dębickiego na lata 2008 – 2011 z uwzględnieniem lat 2012 – 2019, Dębica, 2008
34. Program ochrony środowiska dla powiatu dębickiego na lata 2008 – 2011 z uwzględnieniem lat 2012 – 2015, Dębica, 2008
35. Plan gospodarki odpadami dla województwa podkarpackiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2019, Rzeszów 2008
36. Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2010 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Rzeszów, 2011
37. Ocena klimatu akustycznego na wybranych obszarach województwa podkarpackiego w 2010 r., Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Rzeszów, 2011
38. Roczna ocena jakości powietrza w województwie podkarpackim – raport za 2010 r., Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Rzeszów, 2011
39. Bonar L., 2011, Opracowanie określające stan drzewostanu na terenie położonym przy ulicy Ratuszowej w Dębicy – własność miasta Dębica”, Dębica
40. Kondracki J., 2001, Geografia regionalna Polski, PWN, Warszawa.
41. Klimaszewski M., 1981, Geomorfologia ogólna, PWN, Warszawa.
42. Woś A., 1999, Klimat Polski, PWN, Warszawa.
43. Paczyński B., Sadurski A., 2007: Hydrogeologia regionalna Polski, PIG, Warszawa.
44. Pawlaczyk P., Jermaczek A., 2009: Poradnik lokalnej ochrony przyrody, Wydawnictwo Klubu Przyrodników.
45. Siemiński M., 2007: Środowiskowe zagrożenia zdrowia, PWN, Warszawa.
46. Mapa geologiczna Polski, arkusz „Mielec”, 1:200000, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa, 1996 r.